

Sofie Van der Linden (1986) is onze nieuwe artist-in-residence voor het seizoen 2017-2018. Het Cultuurhuis bouwt volop aan haar schouwburg en is in beweging. Het werk van Sofie richt zich op verloren hoeken, het fragmentaire, tussenzones, verkenning, en beweging en speelt daarom perfect in op de transformaties die de Warande momenteel ondergaat.

Sofie tekent gebouwen, straten en wijken. Ze doet dat niet zoals een echte cartograaf dat doet. Geen digitaal, wetenschappelijk grondplan. Geen localisatie-systeem. In de verkenning van een gebied, zet ze haar eigen bewegingslijnen uit. Alsof ze de contouren waarin ze beweegt, en de plek waarin ze zich bevindt, live aftast. Haar tekeningen lijken daarom voortdurend te bewegen.

Haar terrein is het versnipperde verkavelde landschap van Vlaanderen. Eerder maakte ze al potloodtekeningen op basis van persoonlijke observaties in en rond Genk. Ook in andere steden zoomde ze de voorbije jaren in op manieren van wonen en bewegen. Haar tekeningen zijn alternatieve mappen van manieren waarop we de stad bewonen en gebruiken.

En nu dan in Turnhout. In de stad waar Sofie geboren werd. Zij zal verwijlen in de Warande, de maakbaarheid van het huis verkennen, lijnen trekken tussen mensen, tussenkomen met eigenzinnige vormgeving, een beeld voor het volgend seizoen maken, en nog meer. Al haar interventies kan je volgen via de website.

Sofie is in de verte schatplichtig aan uiteenlopende 'lijnenkunstenaars' zoals Susan Hefuna, Julie Mehretu, of Joelle Tuerlinckx van bij ons. De idee is dat lijnen tekenen, draden spannen, of een web spinnen, het resultaat is van een elementair menselijke scheppingsdrang. Er is geen grotere vrijheid dan je eigen lijnen volgen. Sofie's tekenen gebeurt niet zomaar op een achtergrond, het hertekent de identiteit van die achtergrond. De eenvoudige handeling met potlood heeft verder iets onbestemd kwetsbaars dat contrasteert met een werklevens achter glas of voor een beeldscherm.

Alles gebeurt heel intuïtief en gevoelsmatig. Net doordat Sofie vooraf met veel zorg en tijd door een straat of een ruimte gaat. Van elke voorspelbare, gekende context, maakt Sofie als het ware een nieuw te verkennen lichaam. Het onvermogen om een gebied helemaal te (willen) kennen, loopt uit in een vermogen om nieuwe ankerpunten te voorzien. Sofie maakt zich de dingen en hun omgevingen zelf eigen. Je loopt als het ware mee in haar eigen pas.

Een tekening van Sofie is daarom een verkenning van een mentale ruimte. Ze tekent een ruimte zoals ze die zich herinnert. Gedetailleerde weergaven worden afgewisseld met lege plekken, de hiaten in het geheugen. Door een veelheid aan lijnen ontstaan er onvoorziene combinaties en overlappingsen. En door op grotere schaal te werken is er een controleverlies over perspectief en proporties. Op die manier worden de tekeningen een erg persoonlijke beeltenis van een plek waarbij de oriëntatie, de interpretatie en de herbeleving van de ruimte van belang zijn.